

Publicerad 2009-05-27 23:19 av Nihilism

Skreven på tåget mellan Göteborg och Skövde, jag satt och analyserade diverse dofter.

Den mänskliga parfymen

Jag känner den överallt,

I den, i det,

I han, i hon,

I mig.

Jag är ingen konstnär,

Jag är ingen poet,

Men jag måste få berätta,

Ni måste få veta.

Ni måste känna som jag.

Min passion, (låt den bränna er)

Mitt hat, (förlåt mig Fader, ty jag har syndat)

Min eufori, (känner ni den? känner ni den?)

Min kärlek? (jag är blind)

(fan) Att jag inte kan glömma doften,

(fan) Att jag inte kan glömma smaken,

(fan) Att jag inte kan glömma henne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nihilism med Poeter.se id #28908 innehar upphovsrätten